

III

(Forberedende retsakter)

REGIONSUDVALGET

123. PLENARFORSAMLING DEN 11.-12. MAJ 2017

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget

(2017/C 306/12)

Ordfører: Michiel RIJSBERMAN (NL/ALDE), regional minister i Flevoland-provinsen**Basisdokument:** Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002, (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1305/2013, (EU) nr. 1306/2013, (EU) nr. 1307/2013, (EU) nr. 1308/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014, (EU) nr. 652/2014 og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 541/2014/EU

COM(2016) 605 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Anbefalet ændring 1

Artikel 27

Stk. 1

Ændres som følger:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Alle institutioner med undtagelse af Kommissionen kan inden for deres egen budgetsektion overføre bevillinger:	Alle institutioner med undtagelse af Kommissionen kan inden for deres egen budgetsektion overføre bevillinger:
a) fra et afsnit til et andet, dog højst 10 % af regnskabsårets bevillinger under den budgetpost, hvorfra overførslen foretages	a) fra et afsnit til et andet, dog højst 10 % af regnskabsårets bevillinger under den budgetpost, hvorfra overførslen foretages
b) fra et kapitel til et andet uden begrænsninger.	b) fra et kapitel til et andet uden begrænsninger
	c) <i>fra år n til år n+1, dog højst 10 % af de samlede bevillinger fra institutionens budget i form af uudnyttede bevillinger fra alle budgetposter til specifikke budgetposter, som har til formål at finansiere institutionens ejendomsprojekter som defineret i artikel 258, stk. 5.</i>

Begrundelse

Med henblik på at udnytte alle disponible budgetmidler bør uudnyttede bevillinger kunne overføres til det efterfølgende år med henblik på betaling af leje og lån til bygninger eller til vedligeholdelse af institutionens bygning (art. 258, stk. 5, indeholder en definition af et ejendomsprojekt).

Anbefalet ændring 2

Artikel 39

Stk. 3

Ændres som følger:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
(...) Sammen med budgetforslaget forelægger Kommissionen:	(...) Sammen med budgetforslaget forelægger Kommissionen:
a) årsagerne til, at budgetforslaget indeholder overslag, der afviger fra dem, som er udarbejdet af andre institutioner	a) en sammenligningstabel med Kommissionens forslag til budget for de andre institutioner og de oprindelige budgetanmodninger, som de andre institutioner har sendt til Kommissionen
b) alle relevante arbejdsdokumenter, som den finder nyttige i forbindelse med institutionernes stillingsfortegnelser. Alle sådanne arbejdsdokumenter, hvoraf den senest godkendte stillingsfortegnelse fremgår, skal indeholde en redegørelse for:	b) årsagerne til, at budgetforslaget indeholder overslag, der afviger fra dem, som er udarbejdet af andre institutioner
	c) alle relevante arbejdsdokumenter, som den finder nyttige i forbindelse med institutionernes stillingsfortegnelser. Alle sådanne arbejdsdokumenter, hvoraf den senest godkendte stillingsfortegnelse fremgår, skal indeholde en redegørelse for:
	(...)

Begrundelse

Det spørgsmål, der rejses i dette ændringsforslag, er vigtigt for RU som institution. Formålet med dette ændringsforslag er at forpligte Kommissionen til at tilføje til sit forslag til budget det oprindelige budget som vedtaget af de forskellige institutioner (f.eks. RU's plenarforsamling), således at de ensidige ændringer foretaget af Kommissionen bliver synlige og gennemsigtige. Dette vil øge udvalget forhandlingsmargen med Parlamentet og Rådet som led i budgetproceduren.

Anbefalet ændring 3

Artikel 123

Ændres som følger:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Artikel 123	Artikel 123
Gensidig tillid til revisioner	Gensidig tillid til revisioner
Hvis en revision bygger på internationalt anerkendte standarder, der giver rimelig sikkerhed for, at den er foretaget af en uafhængig revisor på grundlag af regnskaber og beretninger, som beskriver anvendelsen af EU's bidrag, skal den pågældende revision danne grundlag for den generelle sikkerhed, som nærmere beskrevet, hvor dette er relevant, i de sektorspecifikke regler.	Hvis en revision bygger på internationalt anerkendte standarder, der giver rimelig sikkerhed for, at den er foretaget af en uafhængig revisor på grundlag af regnskaber og beretninger, som beskriver anvendelsen af EU's bidrag, skal den pågældende revision danne grundlag for den generelle sikkerhed, som nærmere beskrevet, hvor dette er relevant, i de sektorspecifikke regler. Oplysninger, som er tilgængelige fra forvaltningsmyndigheden, bør anvendes i videst muligt omfang for at undgå at anmode tilskudsmødtagerne om de samme oplysninger flere gange.

Begrundelse

Omfattende revisionskrav fører til store risici for både regionale myndigheder og SMV'er. En forenkling bør lette revisionsbyrden for de endelige modtagere og begrænse revision til kun én revisionsmyndighed. Kontrol på første niveau i stedet for at gå tilbage til den endelige modtager og skabe en kontrolpyramide i stedet for et kontroltårn.

Anbefalet ændring 4

Artikel 125

Ændres som følger:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Artikel 125</p> <p>Overførsel af midler til instrumenter, der er oprettet ved denne forordning eller sektorspecifikke forordninger</p> <p>Midler, som tildeles medlemsstater ved delt gennemførelse, kan på medlemsstaternes anmodning, overføres til instrumenter, der er oprettet ved denne forordning eller sektorspecifikke forordninger. Kommissionen forvalter disse midler i overensstemmelse med artikel 61, stk. 1, litra a) eller c), om muligt til gavn for den pågældende medlemsstat. Ressourcer, som tildeles medlemsstater ved delt gennemførelse, kan derudover på medlemsstaternes anmodning anvendes til at øge EFSI's risikobærende kapacitet. I så tilfælde finder EFSI's regler anvendelse.</p>	<p>Artikel 125</p> <p>Overførsel af midler til instrumenter, der er oprettet ved denne forordning eller sektorspecifikke forordninger</p> <p>Midler, som tildeles medlemsstater ved delt gennemførelse, kan på medlemsstaternes anmodning og med de relevante lokale og regionale myndigheders og forvaltningsmyndigheders udtrykkelige samtykke, overføres til instrumenter, der er oprettet ved denne forordning eller sektorspecifikke forordninger. Kommissionen forvalter disse midler i overensstemmelse med artikel 61, stk. 1, litra a) eller c), om muligt til gavn for de berørte områder (regioner og/eller lokalområder) i den pågældende medlemsstat. Ressourcer, som tildeles medlemsstater ved delt gennemførelse, kan derudover på medlemsstaternes anmodning anvendes til at øge EFSI's risikobærende kapacitet. I så tilfælde finder EFSI's regler anvendelse.</p>

Begrundelse

Denne tilføjelse bringer artikel 125 på linje med anbefalet ændring 6 i RU's udtalelse.

Anbefalet ændring 5

Artikel 265

Stk. 6 ændres

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Følgende indsættes som artikel 30a:</p> <p>»Artikel 30a</p> <p>1. En del af en medlemsstats tildeling fra ESI-fonde kan på medlemsstatens anmodning og efter aftale med Kommissionen overføres til et eller flere instrumenter oprettet i henhold til finansforordningen eller sektorspecifik lovgivning eller til at øge EFSI's risikokapacitet i overensstemmelse med finansforordningens artikel 125. Anmodningen om overførsel af tildelinger fra ESI-fonde skal indgives senest den 30. september.</p>	<p>Følgende indsættes som artikel 30a:</p> <p>»Artikel 30a</p> <p>1. En del af en medlemsstats tildeling fra ESI-fonde kan på medlemsstatens anmodning i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, i denne forordning og efter aftale med Kommissionen overføres til et eller flere instrumenter oprettet i henhold til finansforordningen eller sektorspecifik lovgivning eller til at øge EFSI's risikokapacitet i overensstemmelse med finansforordningens artikel 125. En sådan anmodning kan foretages på initiativ fra de relevante lokale og regionale myndigheder og forvaltningsmyndigheder. Anmodningen om overførsel af tildelinger fra ESI-fonde skal indgives senest den 30. september.</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>2. Kun bevillinger til fremtidige år i et programs finansieringsplan må overføres.</p> <p>3. Anmodningen ledsages af et forslag til ændring af det program eller de programmer, hvorfra overførslen vil blive foretaget. Deraf følgende ændringer af programmerne og partnerskabsaftalen foretages efter reglerne i artikel 30, stk. 2, med angivelse af det samlede beløb, der overføres for hvert relevante år.»</p>	<p>2. Kun bevillinger til fremtidige år i et programs finansieringsplan må overføres.</p> <p>3. Anmodningen ledsages af et forslag til ændring af det program eller de programmer, hvorfra overførslen vil blive foretaget. Deraf følgende ændringer af programmerne og partnerskabsaftalen foretages efter reglerne i artikel 30, stk. 2, med angivelse af det samlede beløb, der overføres for hvert relevant år.</p> <p>4. Kommissionen verificerer og tildeler kun en overførsel af midler, hvis medlemsstatens anmodning også støttes og godkendes af de relevante lokale og regionale myndigheder og forvaltningsmyndigheder.</p> <p>5. En del af et eller flere finansielle instrumenter etableret under finansforordningen eller tildelinger under sektorspecifikke forordninger eller tildelinger til at øge EFSI's risikobærende kapacitet i overensstemmelse med finansforordningens artikel 125 kan under de samme betingelser som i stk. 1 overføres til ESI-fonde.»</p>

Begrundelse

RU støtter opfordringen til større fleksibilitet, men anerkender den risiko, der er forbundet med artikel 30a, for så vidt angår centralisering og nærhedsprincippet. De lokale og regionale myndigheder vil derfor støtte sletningen af artikel 30a under trilogien. Såfremt artikel 30a opretholdes, er det afgørende for RU, at de lokale og regionale myndigheder og forvaltningsmyndighederne giver deres udtrykkelige samtykke til enhver overførsel af ressourcer, der skal godkendes. Overførsler bør ikke ske som følge af nærhedsprincippet og behovet for strukturelle investeringer.

Anbefalet ændring 6

Artikel 265

Stk. 13, punkt 2 ændres

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>13. Som artikel 39a indsættes:</p> <p>(...)</p> <p>2. Det i stk. 1 omhandlede bidrag må ikke overstige 25 % af den samlede støtte, der ydes til endelige modtagere. I de i artikel 120, stk. 3, litra b), nævnte mindre udviklede regioner kan det finansielle bidrag, når det er behørigt begrundet i forhåndsevalueringen, udgøre over 25 %, men ikke over 50 %. Den samlede støtte efter dette stykke omfatter de samlede beløb, der er ydet i nye lån og garanterede lån samt i egenkapital- og kvasiegenkapitalinvesteringer til endelige modtagere. De i dette stykke omhandlede garanterede lån tages kun i betragtning, når der afsættes midler fra ESI-fondene til garantiaftaler, der er beregnet på grundlag af en forsigtig forudgående risikovurdering af et multiplum af nye lån.</p> <p>(...)</p>	<p>13. Som artikel 39a indsættes:</p> <p>(...)</p> <p>2. Det i stk. 1 omhandlede bidrag må ikke overstige 25 % af den samlede støtte, der ydes til endelige modtagere. I de i artikel 120, stk. 3, litra b), nævnte mindre udviklede regioner og overgangsregioner kan det finansielle bidrag, når det er behørigt begrundet i forhåndsevalueringen, udgøre over 25 %, men ikke over 50 %. Den samlede støtte efter dette stykke omfatter de samlede beløb, der er ydet i nye lån og garanterede lån samt i egenkapital- og kvasiegenkapitalinvesteringer til endelige modtagere. De i dette stykke omhandlede garanterede lån tages kun i betragtning, når der afsættes midler fra ESI-fondene til garantiaftaler, der er beregnet på grundlag af en forsigtig forudgående risikovurdering af et multiplum af nye lån.</p> <p>(...)</p>

Begrundelse

Dette tiltag i omnibusforordningen er udformet for at gøre det muligt at benytte strukturfondsmidler til at støtte EFSI-investeringsplatforme. Dette forslag udvider det geografiske anvendelsesområde for den yderligere fleksibilitet til at sikre bidrag fra ESI-fondene på mere end 25 % af den samlede støtte, hvor det retfærdiggøres af den forudgående vurdering.

Dette vil gøre udformningen af fonde mere fleksibel, så de afspejler sektorbestemte og lokale forhold, samtidig med at der fastholdes en tilstrækkelig kontrol over misbrug af fleksibiliteten gennem kravet om, at enhver løftestangeffekt på mere end 25 % retfærdiggøres af en forudgående vurdering.

Anbefalet ændring 7

Artikel 265

Stk. 13, punkt 6 ændres

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>13. Som artikel 39a indsættes:</p> <p>(...)</p> <p>6. Ved gennemførelsen af finansielle instrumenter efter artikel 38, stk. 1, litra c), skal de i stk. 2 omhandlede organer sikre overholdelsen af gældende ret, herunder de regler, der gælder for ESI-fondene, statsstøtte og offentlige indkøb, og de relevante standarder og gældende lovgivning om forebyggelse af hvidvaskning af penge og terrorbekæmpelse samt skattesvig og skatteunddragelse. Disse organer må ikke benytte eller indgå i skatteunddragelseskonstruktioner, herunder aggressive skatteplanlægningsordninger eller former for praksis, som ikke opfylder kriterierne for god skattepraksis som fastsat i EU-lovgivningen, herunder henstillinger og meddelelser eller andre formelle tilkendegivelser fra Kommissionen. Disse organer må ikke have forretningssteder i og ved gennemførelsen af de finansielle transaktioner ikke have forretningsforbindelser med enheder i jurisdiktioner, som ikke samarbejder med Unionen om anvendelsen af de internationalt aftalte skattestandarder om gennemsigtighed og informationsudveksling. De kan på eget ansvar indgå aftaler med finansielle formidlere om gennemførelsen af de finansielle transaktioner. De skal udmønte de ovennævnte krav i de kontrakter, de indgår med de finansielle formidlere, de udvælger til at deltage i gennemførelsen af finansielle transaktioner i henhold til disse aftaler.</p>	<p>13. Som artikel 39a indsættes:</p> <p>(...)</p> <p>6. Ved gennemførelsen af finansielle instrumenter efter artikel 38, stk. 1, litra c), skal de i stk. 2 omhandlede organer sikre overholdelsen af gældende ret, herunder de regler, der gælder for ESI-fondene, statsstøtte og offentlige indkøb, og de relevante standarder og gældende lovgivning om forebyggelse af hvidvaskning af penge og terrorbekæmpelse samt skattesvig og skatteunddragelse. Disse organer må ikke benytte eller indgå i skatteunddragelseskonstruktioner, herunder aggressive skatteplanlægningsordninger eller former for praksis, som ikke opfylder kriterierne for god skattepraksis som fastsat i EU-lovgivningen, herunder henstillinger og meddelelser eller andre formelle tilkendegivelser fra Kommissionen. Disse organer må ikke have forretningssteder i og ved gennemførelsen af de finansielle transaktioner ikke have forretningsforbindelser med enheder i jurisdiktioner, som ikke samarbejder med Unionen om anvendelsen af de internationalt aftalte skattestandarder om gennemsigtighed og informationsudveksling. De kan på eget ansvar indgå aftaler med finansielle formidlere om gennemførelsen af de finansielle transaktioner. De skal udmønte de ovennævnte krav i de kontrakter, de indgår med de finansielle formidlere, de udvælger til at deltage i gennemførelsen af finansielle transaktioner i henhold til disse aftaler.</p>

Begrundelse

RU er af den opfattelse, at det kun er bindende lovgivning, der vil give den nødvendige retssikkerhed om bestemmelser for skatteunddragelse. Efter drøftelser mellem GD Budget og ordføreren anerkendte GD Budget RU's anmodning om retssikkerhed og gik ind på at tilpasse ordlyden ved anvendelse af ordene »formelle tilkendegivelser«.

Anbefalet ændring 8

Artikel 265

Stk. 16 ændres

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Artikel 42, stk. 5, første afsnit, affattes således:</p> <p>(...)</p>	<p>Artikel 42 ændres som følger:</p> <p>a) Stk. 3, første afsnit, affattes således:</p> <p><i>I tilfælde af egenkapitalbaserede instrumenter for de i artikel 37, stk. 4, nævnte virksomheder for hvilke den i artikel 38, stk. 7, litra b), omhandlede finansieringsaftale blev undertegnet inden den 31. december 2018, og som ved udgangen af støtteberettigelsesperioden, havde investeret mindst 55 % af de programmidler, der var afsat i den relevante finansieringsaftale, kan et begrænset antal betalinger for investeringer i endelige modtagere, der skal foretages for en periode på højst fire år efter afslutningen af støtteberettigelsesperioden, blive betragtet som støtteberettigede udgifter, når de indbetales på en spærret konto oprettet specielt til dette formål, forudsat at statsstøttere reglerne overholdes, og at alle de nedenstående betingelser er opfyldt.</i></p> <p>b) Stk. 5, første afsnit, affattes således:</p> <p>(...)</p>

Begrundelse

Det eneste, der foreslås ændret, er 2017 (til 2018). For at tage højde for disse finansielle instrumenter, selvom støtteberettigelsesperioden slutter ved udgangen af 2023, fastsatte forordningen om fælles bestemmelser, at midler under visse særlige omstændigheder kan øremærkes til brug efter udløbsdatoen, hvis den relevante finansieringsaftale blev indgået inden den 31. december 2017.

Set i lyset af den tid, det tager at underskrive finansieringsaftaler med fondsforvaltere, betragtes det som uopnåeligt i praksis at have en frist ved udgangen af 2017, hvorved en række forvaltningsmyndigheder vil miste lysten til meningsfyldt at styre deres tildelinger fra ESI-fondene i retning af de særligt lovende felter, som egenkapitalfonde er rettet mod.

Solide markedsoplysninger antyder, at der kunne foretages et betragteligt antal egenkapitalinvesteringer med midler fra ESI-fondene i Europa — med stor betydning for jobs og vækst — hvis fristen blev forlænget til den 31. december 2018 uden at ændre nogen af de andre parametre, som sikrer ESI-fondene mod risikoen for »parkering af midler«.

Anbefalet ændring 9

Artikel 265

Stk. 17 ændres

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>17. Som artikel 43a indsættes:</p> <p>»Artikel 43a</p> <p>Differentieret behandling af investorer</p> <p>1. Støtte fra ESI-fondene til finansielle instrumenter investeret i endelige modtagere og indtægter og anden indtjening eller afkast såsom renter, garantigebyrer, dividende, kapitalgevinster eller enhver anden indtægt af disse investeringer affødt af støtten fra ESI-fondene kan anvendes til differentieret behandling af private investorer og af EIB i forbindelse med brug af EU-garantien efter forordning (EU) 2015/1017. En sådan differentieret behandling skal være begrundet i behovet for at tiltrække privat medfinansiering.</p> <p>2. Behovet for den i stk. 1 omhandlede differentierede behandling og dens omfang skal være fastlagt i forhåndsvurderingen.</p> <p>(...)</p>	<p>17. Som artikel 43a indsættes:</p> <p>»Artikel 43a</p> <p>Differentieret behandling af investorer</p> <p>1. Støtte fra ESI-fondene til finansielle instrumenter investeret i endelige modtagere og indtægter og anden indtjening eller afkast såsom renter, garantigebyrer, dividende, kapitalgevinster eller enhver anden indtægt af disse investeringer affødt af støtten fra ESI-fondene kan anvendes til differentieret behandling af private investorer og af EIB i forbindelse med brug af EU-garantien efter forordning (EU) 2015/1017. En sådan differentieret behandling skal være begrundet i behovet for at tiltrække privat medfinansiering. (...)</p>

Begrundelse

Dette stykke er overflødig, da det allerede er nævnt i artikel 37, stk. 2c, at: »En sådan forhåndsvurdering skal omfatte [...] hvis det er relevant, en vurdering af behovet for og omfanget af differentieret behandling for at tiltrække medfinansiering fra private investorer«. Dette stykke bør derfor slettes.

Anbefalet ændring 10

Artikel 265

Stk. 24 ændres

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Artikel 61 ændres som følger:</p> <p>I stk. 3 tilføjes efter litra a) et nyt litra aa):</p> <p>»anvendelse af en fast procentsats for nettoindtægterne, som en medlemsstat har fastsat for en sektor eller undersektor ikke omfattet af litra a). Før anvendelsen af den faste procentsats skal den ansvarlige revisionsmyndighed forvisse sig om, at den er fastsat efter en fair, retfærdig og verificerbar metode baseret på historiske data eller objektive kriterier«</p>	<p>Artikel 61 ændres som følger:</p> <p>I stk. 3 tilføjes efter litra a) et nyt litra aa):</p> <p>»anvendelse af en fast procentsats for nettoindtægterne, som en medlemsstat har fastsat for en sektor eller undersektor ikke omfattet af litra a). Før anvendelsen af den faste procentsats skal den ansvarlige forvaltningsmyndigheden — med forudgående godkendelse fra revisionsmyndigheden — sikre, at den er fastsat efter en fair, retfærdig og verificerbar metode baseret på historiske data eller objektive kriterier«</p>

Begrundelse

Anvendelsen af (metoden med) en fast procentsats bør godkendes på forhånd, ellers giver denne bestemmelse ingen retssikkerhed.

Anbefalet ændring 11

Artikel 265

Stk. 26 ændres

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>26. I artikel 67 foretages følgende ændringer:</p> <p>(...)</p> <p>ii) som litra e) tilføjes:</p> <p>e) finansiering, der ikke er baseret på de pågældende operationers omkostninger, men på opfyldelse af betingelser angående fremskridt i gennemførelsen af programmet eller virkeliggørelsen af deres mål. De nærmere finansieringsbetingelser og vilkårene for deres anvendelse fastsættes i en delegeret retsakt vedtaget på grundlag af bemyndigelsen i stk. 5.</p>	<p>26. I artikel 67 foretages følgende ændringer:</p> <p>(...)</p> <p>ii) som litra e) tilføjes:</p> <p>e) finansiering, der ikke er baseret på de pågældende operationers omkostninger, men på opfyldelse af betingelser angående fremskridt i gennemførelsen af programmet eller virkeliggørelsen af deres mål. De nærmere finansieringsbetingelser og vilkårene for deres anvendelse, såvel som kravene om revision, fastsættes i en delegeret retsakt vedtaget på grundlag af bemyndigelsen i stk. 5.</p>

Begrundelse

Indførelsen af revisionskrav i de delegerede retsakter om resultatbudgettering vil give mere retssikkerhed på forhånd.

Anbefalet ændring 12

Artikel 265

Stk. 27 ændres

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>27. Artikel 68 affattes således:</p> <p>»Artikel 68</p> <p>Finansiering efter fast takst for indirekte omkostninger i forbindelse med tilskud og tilbagebetalingspligtig bistand</p> <p>Hvis gennemførelsen af en operation giver anledning til indirekte omkostninger, kan de beregnes som en fast takst på en af følgende måder:</p> <p>a) en fast takst på op til 25 % af de støtteberettigede direkte omkostninger, forudsat at taksten beregnes på grundlag af en rimelig, afbalanceret og kontrollerbar beregningsmetode eller en metode, der anvendes under ordninger for tilskud, som finansieres fuldt ud af medlemsstaten for en lignende type operation og støttemodtager</p> <p>b) en fast takst på op til 15 % af de støtteberettigede direkte personaleudgifter uden krav om, at medlemsstaten skal fastsætte den gældende takst på grundlag af en beregning</p>	<p>27. Artikel 68 affattes således:</p> <p>»Artikel 68</p> <p>Finansiering efter fast takst for indirekte omkostninger i forbindelse med tilskud og tilbagebetalingspligtig bistand</p> <p>Hvis gennemførelsen af en operation giver anledning til indirekte omkostninger, kan de beregnes som en fast takst på en af følgende måder:</p> <p>a) en fast takst på op til 25 % af de støtteberettigede direkte omkostninger, forudsat at taksten beregnes på grundlag af en rimelig, afbalanceret og kontrollerbar beregningsmetode eller en metode, der anvendes under ordninger for tilskud, som finansieres fuldt ud af medlemsstaten for en lignende type operation og støttemodtager</p> <p>b) en fast takst på op til 15 % af de støtteberettigede direkte personaleudgifter uden krav om, at medlemsstaten skal fastsætte den gældende takst på grundlag af en beregning</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>c) en fast takst for de støtteberettigede direkte udgifter baseret på eksisterende metoder og tilsvarende takster, der gælder i EU-politikker for en lignende type operation og støttemodtager.</p> <p>Kommissionen har beføjelse til i overensstemmelse med artikel 149 at vedtage delegerede retsakter om definitionen af den i litra c) omhandlede faste takst og metoderne i forbindelse hermed.«</p>	<p>c) en fast takst for de støtteberettigede direkte udgifter baseret på eksisterende metoder og tilsvarende takster, der gælder i EU-politikker for en lignende type operation og støttemodtager.</p> <p>Kommissionen har beføjelse til i overensstemmelse med artikel 149 at vedtage delegerede retsakter for at supplere definitionen af den i litra c) omhandlede faste takst og metoderne i forbindelse hermed.«</p>

Begrundelse

Retssikkerhed skal ikke trækkes tilbage af delegerede retsakter.

Anbefalet ændring 13

Artikel 265

Stk. 28 ændres

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>28. Som artikel 68a og 68b indsættes: (...)</p> <p>1. De direkte personaleomkostninger ved en operation kan beregnes som et fast beløb på op til 20 % af operationens direkte omkostninger (uden personaleomkostninger).</p>	<p>28. Som artikel 68a og 68b indsættes: (...)</p> <p>1. De direkte personaleomkostninger ved en operation kan beregnes som et fast beløb på op til 20 % af operationens direkte omkostninger (uden personaleomkostninger) uden krav om, at medlemsstaten skal fastsætte den gældende takst på baggrund af en beregning.</p>

Begrundelse

Dette er en reel forenkling, som giver retssikkerhed.

Anbefalet ændring 14

Artikel 265

Stk. 52 ændres

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>I artikel 127 foretages følgende ændringer:</p> <p>a) i stk. 1, tredje afsnit, erstattes henvisningen til »artikel 59, stk. 5, andet afsnit, i finansforordningen« med henvisning til »artikel 62, stk. 5, andet afsnit, i finansforordningen«.</p>	<p>I artikel 127 foretages følgende ændringer:</p> <p>a) i stk. 1, tredje afsnit, erstattes henvisningen til »artikel 59, stk. 5, andet afsnit, i finansforordningen« med henvisning til »artikel 62, stk. 5, andet afsnit, i finansforordningen«.</p> <p>aa) følgende føjes til stk. 1: Proportionalitetsprincippet bør respekteres ved at begrænse revisionerne til et minimum.</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
b) i stk. 5, litra a), erstattes henvisningen til »artikel 59, stk. 5, andet afsnit, i finansforordningen« med henvisning til »artikel 62, stk. 5, andet afsnit i finansforordningen«.	b) i stk. 5, litra a), erstattes henvisningen til »artikel 59, stk. 5, andet afsnit, i finansforordningen« med henvisning til »artikel 62, stk. 5, andet afsnit i finansforordningen«. c) stk. 7 udgår.

Begrundelse

Antallet af revisioner bør begrænses til det nødvendige minimum for at imødekomme kravene om at mindske kontrolbyrden.

Anbefalet ændring 15

Artikel 265

Der indsættes et nyt stk. efter stk. 57:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	I artikel 142, stk. 1, litra b), indsættes: »og er over 5 % af det samlede beløb af støtteberettigede omkostninger, der er i betalingsanmodningen.«

Begrundelse

Dette punkt blev rejst på et møde med interessenterne, og ordføreren modtog også skriftligt input til dette punkt fra CPMR, LGA og Nouvelle-Aquitaine. Bestemmelserne vedrørende udsættelse af betalinger bør kunne give mere fleksibilitet.

Anbefalet ændring 16

Artikel 265

Stk. 60

Ændres som følger:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
I artikel 152 tilføjes som stk. 4: »Ved indkaldelser af forslag offentliggjort før ikrafttrædelsen af forordning XXX/YYY om ændring af denne forordning kan forvaltningsmyndigheden (eller for programmer under målet om europæisk territorielt samarbejde overvågningsudvalget) beslutte ikke at håndhæve den forpligtelse, der er fastsat i artikel 67, stk. 2a, i højst seks måneder efter datoen for ikrafttrædelsen af forordning XXX/YYY. Hvis støttemodtageren har modtaget dokumentet om støttebetingelserne inden for perioden på seks måneder efter ikrafttrædelsen af forordning XXX/YYY, kan forvaltningsmyndigheden beslutte ikke at anvende de ændrede bestemmelser.«	I artikel 152 tilføjes som stk. 4: »Ved indkaldelser af forslag offentliggjort før ikrafttrædelsen af forordning XXX/YYY om ændring af denne forordning kan forvaltningsmyndigheden (eller for programmer under målet om europæisk territorielt samarbejde overvågningsudvalget) beslutte ikke at håndhæve den forpligtelse, der er fastsat i artikel 67, stk. 2a. Hvis støttemodtageren har modtaget dokumentet om støttebetingelserne inden for perioden på seks måneder efter ikrafttrædelsen af forordning XXX/YYY, kan forvaltningsmyndigheden beslutte ikke at anvende de ændrede bestemmelser.«

Begrundelse

Forlængelsen af overgangsperioden for indførelsen af nye faste beløb ville gøre det muligt for forvaltningsmyndighederne at forberede sig bedre (især mht. dataanalyse) inden for mere sikre retlige rammer.

Anbefalet ændring 17

Artikel 267

Der indsættes et nyt stk. efter stk. 3:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p>Artikel 11, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 1305/2013 affattes således:</p> <p>Ændring af programmerne for udvikling af landdistrikterne</p> <p>Medlemsstaternes anmodninger om ændringer i programmerne godkendes i overensstemmelse med følgende procedurer:</p> <p>»a) Kommissionen træffer ved gennemførelsesretsakter beslutning om anmodninger om ændring af programmer, som vedrører en stigning i ELFUL's bidragssats for en eller flere foranstaltninger.«</p>

Begrundelse

Formålet med forslaget er at forenkle forvaltningen af fondene og sikre en vis fleksibilitet. Kommissionens forslag skærper imidlertid administrations- og forvaltningsreglerne for de regionale og lokale myndigheder. Derfor bør teksten ændres.

Anbefalet ændring 18

Artikel 267

Stk. 7

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>I artikel 36 foretages følgende ændringer:</p> <p>a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:</p> <p>i) litra c) affattes således:</p> <p>»c) et redskab til indkomststabilisering i form af finansielle bidrag til gensidige fonde, der yder kompensation til landbrugere i alle sektorer, som oplever en alvorlig tilbagegang i deres indkomst.«</p> <p>ii) som litra d) tilføjes:</p> <p>»d) et redskab til indkomststabilisering i form af finansielle bidrag til gensidige fonde, der yder kompensation til landbrugere i en bestemt sektor, som oplever en alvorlig tilbagegang i deres indkomst.«</p>	<p>I artikel 36 foretages følgende ændringer:</p> <p>a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:</p> <p>i) som litra d) tilføjes:</p> <p>»d) et redskab til indkomststabilisering i form af finansielle bidrag til gensidige fonde, der yder kompensation til landbrugere i en bestemt sektor, som oplever en alvorlig tilbagegang i deres indkomst.«</p>

Begrundelse

Fremme af anvendelsen af risikostyringsværktøjer, navnlig forsikringer, kommer i højere grad forsikringsbranchen end landbrugerne til gode. Hvis disse værktøjer styrkes, risikerer det at underminere midlerne til udvikling af landdistrikterne, som spiller en afgørende rolle for samhørigheden i landdistrikterne.

Anbefalet ændring 19

Artikel 267

Der indsættes et nyt stk. efter stk. 7:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	Artikel 37 i forordning (EU) nr. 1305/2013 udgår.

Begrundelse

Der er en vis risiko for, at forsikringsinstrumenter kan opsuge alle de disponible midler til udvikling af landdistrikterne, og der er ikke tale om instrumenter, der i tilstrækkelig grad er i stand til at opretholde landbrugernes indkomst. I USA er man gået bort fra sådanne metoder.

Anbefalet ændring 20

Artikel 269

Stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
»8 Medlemsstaterne kan beslutte at ophøre med at anvende bestemmelserne i denne artikel fra 2018. De giver senest den 1. august 2017 Kommissionen meddelelse om en sådan beslutning.«	

Begrundelse

Ændringsforslaget har til formål at sikre, at midlerne under den fælles landbrugspolitik fortsat er målrettet aktive landbrugere, som er de eneste, der er berettiget til at modtage direkte betalinger, således at man undgår spredning af finansielle ressourcer.

Anbefalet ændring 21

Artikel 269

Der indsættes et nyt stk. efter stk. 3:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	Artikel 44, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1307/2013 ændres således: Afgrødediversificering 1. Hvis landbrugerens agerjord dækker mellem 10 og 30 hektar, og ikke er fuldstændig opdyrket med afgrøder under vand i en betydelig del af året eller under vekseldrift, skal der være mindst tre forskellige afgrøder på denne agerjord. Hovedafgrøden må ikke dække mere end 50 % af denne agerjord. Takket være deres positive indflydelse på jordens frugtbarhed og produktiviteten kan blandinger af kløver og toårige græsser eller andre former for samdyrkning eller tilsåning integreres i vekseldriften.

Begrundelse

Ud over at forenkle er det også vigtig at bane vejen for en reform af den fælles landbrugspolitik. Vekseldrift spiller en afgørende rolle. [Forordning (EU) nr. 1307/2013.]

Anbefalet ændring 22

Artikel 270

Der indsættes et nyt stk. efter stk. 3:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p>3d. I artikel 152 indsættes følgende stykke:</p> <p>»1a. Uanset anvendelsen af artikel 101, stk. 1, i TEUF, kan en producentorganisation, der er anerkendt i henhold til stk. 1 i denne artikel, planlægge produktion, markedsføre og forhandle kontrakter om levering af landbrugsprodukter på vegne af sine medlemmer, for alle eller en del af deres samlede produktion.«</p>

Begrundelse

Har til formål at sætte artikel 152 i centrum for fusionsmarkedsordningens undtagelser fra anvendelsen af konkurrencereglerne, i overensstemmelse med henstilling 157a i rapporten fra taskeforcen vedrørende landbrugsmarkederne og § 8 i AGRI-udvalgets udtalelse om årsberetningen om EU's konkurrencepolitik.

Anbefalet ændring 23

Artikel 270

Der indsættes et nyt stk. efter stk. 3:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p>3k. I forordning (EU) nr. 1308/2013 indsættes følgende artikel:</p> <p>»Artikel 152b</p> <p>Værdifordeling</p> <p>Uden at dette berører artikel 125 i sukkersektoren, kan producenter af landbrugsprodukter i en af de specifikke sektorer, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, gennem deres organisationer og virksomheder, der markedsfører eller forarbejder sådanne produkter, indgå aftale om værdifordelingsbestemmelser, herunder markedsbonusser og -tab, der fastsætter, hvordan udviklingen af relevante markedspriser eller på andre råvaremarkeder skal fordeles mellem dem.«</p>

Begrundelse

Dette forslag har til formål at give producenter af landbrugsprodukter mulighed for, gennem deres organisationer, at indgå aftale med virksomheder, der markedsfører eller forarbejder deres produkter, om værdifordelingsbestemmelser, på grundlag af den model, der anvendes i sukkersektoren.

Anbefalet ændring 24

Artikel 270

Der indsættes et nyt stk. efter stk. 3:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p>3z. Der tilføjes i afsnit II et nyt kapitel til forordning (EU) nr. 1308/2013:</p> <p>»KAPITEL IIIa</p> <p>Forbindelser med forsyningskæden</p> <p>Artikel 175a</p> <p>Urimelig handelspraksis</p> <p>Inden den 30. juni 2018 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet et lovforslag om en ramme på EU-plan for at bekæmpe praksisser, der klart afviger fra god handelspraksis og er i modstrid med god tro og fair behandling i transaktioner mellem landbrugere, herunder deres organisationer og små og mellemstore forarbejdningsvirksomheder og deres handelspartnere i tidligere led i forsyningskæden.«</p>

Begrundelse

Dette vil kræve, at Kommissionen inden midten af 2018 vedtager en europæisk lovramme til at bekæmpe urimelig handelspraksis i overensstemmelse med Europa-Parlamentets holdning af 12. december 2016 og med henstilling 113 i rapporten fra taskforcen vedrørende landbrugsmarkeder.

Anbefalet ændring 25

Artikel 270

Der indsættes et nyt stk. efter stk. 4:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p>4c. Artikel 219, stk. 1, fjerde afsnit, affattes således:</p> <p>»Sådanne foranstaltninger kan for så vidt og så længe det er nødvendigt for at håndtere markedsforstyrrelsen eller truslen herom udvide eller ændre anvendelsesområdet, varigheden eller andre aspekter i denne forordning eller yde eksportrestitutioner eller suspendere importtolden helt eller delvis, herunder om nødvendigt for visse mængder eller perioder eller foreslå eventuelle passende foranstaltninger til håndtering af udbuddet.«</p>

Begrundelse

For at gøre artikel 219 mere effektiv er det hensigtsmæssigt at give Kommissionen mulighed for at bruge alle midler, den har til rådighed, i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013, men også eventuelle andre passende foranstaltninger til håndtering af udbuddet.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU)

1. Det Europæiske Regionsudvalg bemærker, at finansforordningen fastlægger principper og procedurer for gennemførelsen af alle dele af EU's budget og kontrollen med EU's midler og programmer. Forslaget omfatter dermed alle typer EU-udgifter, fra blandingsinstrumenter som Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFIS) til delt forvaltning som de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene) og centralt forvaltede EU-programmer som Horisont 2020. EU's finansforordning dækker også EU-institutionernes administrative udgifter, og Det Europæiske Regionsudvalg er i sin egenskab af EU-organ også bundet af forordningen;
2. foreslår, at der med en revision af dette omfang — hvor 15 retsakter skal ændres — bør foretages en konsekvensanalyse, før forslaget fremsættes. Denne konsekvensanalyse bør tage den territoriale dimension og konsekvenserne af det fremsatte forslag i betragtning. Det er på nuværende tidspunkt svært at vurdere forslagens betydning for lokale og regionale myndigheder, og om det overholder proportionalitetsprincippet. RU sætter endvidere spørgsmålstegn ved Kommissionens vurdering, der går ud på, at lovgivningsforslaget henhører under EU's enekompetence, da forslagene om sektorspecifikke retsakter går videre end tilpasning af teksten til de nye finansielle bestemmelser, der gælder for Unionen;
3. understreger, at lokale og regionale myndigheder gentagne gange har efterlyst enklere og mere fleksible regler, som kan fremskynde gennemførelsen af EU-midlerne og gøre den daglige drift nemmere for både modtagere, især små og mellemstore virksomheder (SMV'er), og forvaltningsmyndigheder;
4. glæder sig over, at et resultat af det gode samarbejde mellem RU og Kommissionen er, at en række forenklingsforslag, som blev udarbejdet i de fælles workshops om forenkling af samhørighedspolitikken, der blev organiseret sammen med rådsformandskabet, er blevet medtaget i lovforslaget, såsom tiltag i retning mod Kommissionens mere resultatbaserede tilgang til betaling;
5. bifalder udvidelsen af mulighederne for anvendelse af forenklede omkostninger. Der er imidlertid stadig rum for forbedringer, og RU foreslår bl.a. at udvide mulighederne for anvendelse af forenklede omkostninger til projekter omfattende tjenesteydelser af almen økonomisk interesse på lige fod med projekter, der modtager statsstøtte. Anvendelsen af standardskalaer bør i øvrigt ikke være betinget af Kommissionens forudgående godkendelse eller bør i det mindste begrænses, så forvaltningsmyndighederne har mulighed for at foretage en omfattende forenkling af administrationen;
6. bemærker, at de foreslåede forenklingsforanstaltninger vedrørende revisioner forventes at føre til betydelig forenkling inden for alle EU-politikker, som indebærer EU-udgifter. Forslagene i finansforordningen vedrørende resultatbaseret budgetlægning, kombineret med forenkling og gensidig tillid vedrørende revision (en enkelt revision), skaber grobund for store fremskridt med hensyn til en nedbringelse af antallet af revisioner, fejl og administrative byrder samt styrkelse af image, anvendelse og målretning af resultater. Målet med foranstaltningerne vedrørende gensidig tillid er at tilskynde til, at man så vidt muligt baserer sig på én enkelt revision, når revisionen er pålidelig efter internationalt anerkendte standarder;
7. beklager, at ikke alle forenklingsforslag om revision er blevet medtaget i lovforslaget. Omfattende revisionskrav fører til store risici for både regionale myndigheder og SMV'er. Derfor mener mange, at støtte fra ESI-fondene ganske enkelt ikke er besværet værd. Yderligere forenkling bør lette byrden for modtagerne. Forslaget om revisionsmyndigheders gensidige tillid vedrørende forvaltningsverificeringer foretaget af forvaltningsmyndighederne bør overvejes i denne henseende og bør indebære kontrol på første niveau i stedet for at gå tilbage til den endelige modtager;
8. er fortaler for en lettelse og større gennemsigtighed når det gælder kravene om revision. Det anbefales navnlig at reducere varigheden af den periode, hvor digitale data opbevares, for opbevaringsomkostningerne kan være lige så høje som de arkiveringsomkostninger, vi ser i dag;
9. anbefaler at indføre en mulighed for en skræddersyet revisionsstrategi for et operationelt program, der bygger på metoder og principper, som revisionsmyndighederne skal anvende i medlemsstaterne, såsom proportionalitetsprincipper, belønning af gode resultater fra tidligere revisioner og anvendelse af nationale revisionsmetoder;

10. bifalder forslaget i finansforordningen om, at finansiering ikke baseres på de pågældende operationers omkostninger, men på opfyldelse af betingelser angående fremskridt i gennemførelsen af programmer eller virkeliggørelsen af deres mål. Udvalget mener, at der bør tilskyndes til udvidet brug af resultatbudgettering;

11. glæder sig over, at dets opfordring til at gøre det muligt direkte at tildele kontrakter til nationale/regionale finansielle institutioner for offentlig udvikling, når de handler som finansielt mellemed i gennemførelsen af finansielle instrumenter, er medtaget i lovforslaget;

12. glæder sig over den forslåede forenkling af fælles handlingsplaner, men bemærker, at fælles handlingsplaner indtil videre næsten ikke er blevet brugt, fordi forvaltningsmyndighederne var bange for, at revisorer ville fortolke reglerne om fælles handlingsplaner anderledes og pålægge finansielle korrektioner. Derudover kræver brugen af fælles handlingsplaner mere administration. Det foreslår derfor, at man undersøger erfaringerne med brug af fælles handlingsplaner og evaluerer gennemførelsesmekanismen. Det anmoder Kommissionen om at oplyse, hvilke praktiske skridt den har truffet for at håndtere manglen på tillid og uvisheden. RU anmoder endvidere Kommissionen om at fremlægge en model til en fælles handlingsplan, hvortil den bør søge råd fra Den Europæiske Revisionsret. anbefaler kraftigt, at der allerede nu lanceres en række pilotprojekter i alle medlemsstater i indværende periode som en prøvesten for mere omfattende brug af fælles handlingsplaner efter 2020;

13. bifalder, at forslagene om at gøre det lettere at kombinere midler fra ESI-fondene og EFSI (artikel 38, stk. 1, litra c, og artikel 39, litra a, i forordningen om fælles bestemmelser om ESI-fondene), navnlig vedrørende finansielle instrumenter, virker yderst positive og synes at imødekomme RU's anmodning om flere synergier mellem ESI-fondene og EFSI. Der hersker dog stadig en vis tvivl om merværdien ved at have to gennemførelsesmekanismer for revolverende fonde, der kan gennemføres gennem såvel EFSI og ESI-fonde. Den administrative byrde, det er at have to gennemførelsesmekanismer, kan undgås ved en forhåndsevaluering af den kombinerede gennemførelse af ESI-fondene og EFSI ud fra en konkret vurdering. RU henleder endvidere opmærksomheden på, at sammenlignet med ESI-fonde opfattes anvendelsen af EFSI og de tilhørende betingelser som mere enkel. Den kendsgerning, at direkte forvaltede EU-fonde, såsom EFSI og Horisont 2020, og ESI-fondene, som har delt forvaltning, har forskellig status med hensyn til statsstøtte, forøger den administrative byrde og hæmmer synergier mellem værktøjer;

14. beklager, at lovforslaget åbner for muligheden for at flytte midler fra samhørighedspolitikken til andre centralt forvaltede programmer eller at øge risikokapaciteten for Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI). Fra et lokalt og regionalt synspunkt synes dette problematisk, da anmodningen om en sådan overførsel skal komme fra medlemsstaten, uden at det eksplicit er nødvendigt at høre de lokale og regionale myndigheder. Derfor afviser lokale og regionale myndigheder dette forslag, som det foreligger nu, og RU foreslår, at Kommissionen kun skal verificere og tildele en overførsel af midler, hvis anmodningen hidrører fra og/eller godkendes af forvaltningsmyndigheden eller de relevante lokale og regionale myndigheder. De lokale og regionale myndigheder bør være i stand til at indgive en sådan anmodning;

15. anbefaler, at lovforslaget også bør åbne for muligheden for at flytte midler fra centralt forvaltede programmer og EFSI til samhørighedspolitik. Disse punkter behandles i anbefalet ændring 1;

16. understreger, at mange af årsagerne til kompleksitet kan findes i delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, men også i Kommissionens vejledninger. Faktisk har et stort antal uafklarede spørgsmål og yderligere forpligtelser med hensyn til forvaltning, revision og kontrol rod i denne sekundære lovgivning. Der er behov for en forenkling af dette lovgivningsniveau;

17. bemærker, at Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 480/2014 af 3. marts 2014 indfører i sin artikel 27, stk. 2, tilbagevirkende kraft for så vidt angår reglerne på tidspunktet for kontroller og revisioner af operationer, hvilket skaber en juridisk usikkerhed, der er uacceptabel for modtagerne. Dette princip om tilbagevirkende kraft bør tilsidesættes, medmindre sidstnævnte er til fordel for støttmodtagerne.

Forenklingsforslag til programmeringsperioden efter 2020

18. Det Europæiske Regionsudvalg anmoder om, at forenklingen af samhørighedspolitikken bør fortsættes med forslagene for programmeringsperioden efter 2020. I denne henseende bør følgende prioriteres:

— Etablering af lige vilkår for forskellige finansieringsinstrumenter i EU ved hjælp af fælles definitioner, som gør det muligt at sammenligne resultater og kombinere fonde.

- Undersøgelse af, hvordan samhørighedspolitikens instrument for forhåndsbetingselser (artikel 19 i forordningen om fælles bestemmelser) kunne føre til yderligere forenkling.
 - Genovervejelse af en tilgang på flere niveauer i delte gennemførelsesprogrammer. Det ville være mere effektivt at have kontakt til enten de regionale/lokale myndigheder eller de nationale myndigheder afhængigt af programmets geografiske anvendelsesområde.
 - For at øge gennemsigtigheden og begrænse lovgivningens kompleksitet skal der fastlægges et fælles regelsæt for alle ESI-fonde. Det kan ske gennem oprettelse af en »one-stop-shop« for at skabe nem og lige adgang for ansøgere, der søger om midler fra ESI-fondene.
 - Begrænsning af betingelser for dette ene sæt af generelle regler. De finansielle regler bør ikke muliggøre yderligere betingelser vedrørende fondsspecifikke regler om revisioner og støtteberettigede omkostninger for specifikke fonde og programmer. Fondsspecifikke regler bør begrænses til regler for programindhold og rapportering. Denne forhindring af overregulering bør også gælde for alle parter i delte gennemførelsesprogrammer.
 - Begrænsning af indholdet i årlige gennemførelsesrapporter til vigtige oplysninger om gennemførelse af programmet uden at skabe unødvendige yderligere byrder for forvaltningsmyndighederne.
 - Ophævelse af bureaukratiske procedurer, som har begrænset merværdi, og som gennemføres helt anderledes, såsom designationsproceduren (artikel 124 i forordningen om fælles bestemmelser).
 - Udvikling af differentieret revision og indberetning gennem tillidsaftaler mellem EU og de nationale revisions- og forvaltningsmyndigheder.
 - Tilføjelse til artiklen om revisionsmyndighedens funktioner (artikel 127 i forordningen om fælles bestemmelser) for at forhindre en kontrolbyrde om at: »Denne revisionsstrategi er forhåndsmeddelt forvaltningsmyndigheden, og Kommissionen skønner, at den beskytter proportionalitetsprincippet og tager risiciene ved de specifikke operationelle programmer i betragtning«.
 - Anvendelse af forhåndsvurderingen og designationsproceduren fra programmeringsperioden 2007-2013 som eksempel, idet Kommissionen kontrollerede og validerede alle de systemer, der blev etableret af forvaltningsmyndighederne for at sikre, at finansiering kan leveres hurtigere i starten af programmeringsperioden.
 - Bestemmelserne vedrørende suspension af betalinger (artikel 142 i forordningen om fælles bestemmelser) bør give mulighed for øget fleksibilitet.
 - En sondring mellem svigagtige fejl og utilsigtede fejl.
 - Udvikling af større tillid mellem de aktører, der er involverede i den delte forvaltning af ESI-fondene, og Kommissionen.
 - Forordning (EU) nr. 480/2014, artikel 28, henviser til en acceptabel fejlprocent på 2 %. Erfaringerne viser, at denne procentsats ikke er hensigtsmæssig i forbindelse med projekter inden for samhørighedspolitikken. De internationale revisionsstandarder fastsætter ingen numeriske krav, og det burde være muligt at forhøje denne tærskel til 5 %;
19. understøtter, at lovforslaget om »de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget« ledsaget af de dertil hørende sektorregler i 15 lovgivningsmæssige retsakter er relevant for alle RU's underudvalg, som er blevet hørt under udarbejdelsen af denne udtalelse. COTER-underudvalgets arbejdsgruppe om EU-budgettet har også bidraget til udarbejdelsen af udtalelsen.

Bruxelles, den 11. maj 2017.

Markku MARKKULA
Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg
